

La regulació d'espais de culte a Catalunya

JORDI MORERAS

De nou un consistori de Catalunya ha hagut d'acordar en ple municipal una mesura que afecta la regulació dels espais de culte en el seu territori. En aquest cas ha estat Salt, que s'ha decidit a mantenir aquests locals dins de la seva trama urbana abans d'enviar-los cap a les perifèries industrials. Mesures com aquesta tenen una especial incidència sobre els membres de dues tradicions religioses emergents a Catalunya, les comunitats evangèliques i musulmanes, que han vist en els darrers anys -sobretot aquestes darreres-, com es generaven reaccions socials contràries a la implantació dels seus espais de culte. Més enllà del cas concret de Salt, cal que ens fem la pregunta de quin és el model que ha de regir l'obertura d'aquests espais a Catalunya. Una resposta que urgeix per dues principals evidències: primera,

La regulació d'espais de culte a Catalunya

necessitem prendre consciència de la transformació dels nostres espais urbans amb la presència de noves simbologies religioses i entendre el que això representa en clau de convivència. Segona, l'acumulació d'oposicions socials a l'obertura d'aquests espais ha deixat de ser una incidència aïllada per convertir-se en un fet recurrent, i en un generador de tensions socials difícils de gestionar.

Si no volem perdre els arguments que permeten governar-nos com a societat plural que som, caldrà assentar les bases d'una resposta coherent vers aquest tema. En termes de governança, s'ha de contemplar la implicació de diferents àmbits i actors, entenent que tots ells aporten una part de la resposta. No podem pensar que n'hi haurà prou amb aprovar lleis i reglamentacions (com fou el cas de la llei d'espais de culte de l'any 2009, que ara està sent revisada en tramitació parlamentària), per tal d'aconseguir la comprensió i respecte de les necessitats de culte d'unes comunitats religioses minoritàries, però també per reconèixer que no és possible encabir un espai de culte en qualsevol local disponible. La llei ja indica quines han de ser aquestes condicions, i els municipis ja saben quines tramitacions administratives han de fer. Ara el que cal fer és trobar-ne l'encaix, ja que l'exercici de la llibertat religiosa només s'entén en clau de convivència, i no per imperatiu legal.

La decisió de l'alcalde Torramadé segur que serà discutida, perquè encara no ens hem assegut a definir ni el lloc ni el paper que han de jugar aquests nous espais simbòlics i de referència per a una part de la nostra ciutadania. I no ens hem decidit a fer-ho perquè prevalen els interessos i estratègies cauteloses dels diferents actors implicats, des de l'àmbit polític al social, des de les comunitats religioses als mitjans de comunicació.

Probablement la recerca d'un consens pel bé de la resolució d'aquestes polèmiques recurrents, deixaria en evidència les contradiccions que mostren tots aquests actors. És aquest el primer pas per evitar seguir instal·lats permanentment en el conflicte.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/05/27/regulacio-despais-culte-catalunya/564224.html?utm_source=rss